

Podajemy drugie stanowisko tego gatunku w Polsce:

- Wolin, Wiselka VV79, 20 VII 1978, 1 ex., leg. E. GRUSZKA, coll. A. GRUSZKA. Okaz ten został złowiony pod skarpią nabrzeżną przy plaży nadmorskiej (w części górnej skarpy las dochodzi do wysokiego brzegu).

EWA GRUSZKA, Wrocław
DARIUSZ TARNAWSKI, Wrocław

102. *Trixagus elateroides* (HEER) (*Coleoptera, Throscidae*) oraz *Isorhipis melasoides* (CAST.) i *Dirhagus pygmaeus* (F.) (*Coleoptera, Eucnemidae*) – nowe stanowiska w Polsce.

Trixagus elateroides (HEER) (*Coleoptera, Throscidae*), *Isorhipis melasoides* (CAST.) and *Dirhagus pygmaeus* (F.) (*Coleoptera, Eucnemidae*) – new records from Poland

Trixagus elateroides (HEER) zamieszkuje południową część Europy Środkowej oraz Europę Południową; wykazywany również z południowej Anglii, Kaukazu i Afryki Północnej. W Polsce rzadko spotykany, wykazywany tylko z sześciu krain (Pobrzeże Bałtyku: Gdańsk; Pojezierze Pomorskie: Szczecin; Nizina Wielkopolsko-Kujawska; Śląsk Górny; Roztocze; Pieniny) na podstawie starych danych. Chrząszcz ten został złowiony na Wolinie:

- Wiselka VV79, 10–20 VII 1983, 3 exx., leg. E. GRUSZKA, coll. A. GRUSZKA. Jest to drugie stanowisko tego gatunku na Pobrzeżu Bałtyku.

Isorhipis melasoides (CAST.) zasiedla zachodnią i środkową część Europy, na południe dociera do Włoch i Rumunii. W Polsce chrząszcz ten jest mało znany – wykazywany tylko z czterech krain (Pobrzeże Bałtyku, Śląsk Dolny, Śląsk Górny i Beskid Wschodni), przy czym w większości przypadków notowany na podstawie znalezisk z XIX i początku XX wieku. Gatunek ten został złowiony na następującym nowym stanowisku:

- Skoroszów koło Milicza XT61, 7 VI 1992, 2 exx., leg. A. et E. GRUSZKA, coll. A. GRUSZKA. Okazy zostały zebrane na pniu obumarłego buka. Jest nowym gatunkiem dla Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej.

Dirhagus pygmaeus (F.) rozmieszczony od południowej części Europy Północnej aż do Pirenejów, południowego Tyrolu, Bośni, Siedmiogrodu i Ukrainy, notowany ponadto z Algierii. W miarę posuwania się z północy na południe arealu gatunkowego jest coraz rzadziej spotykany. W Polsce znany tylko z czterech stanowisk (Pobrzeże Bałtyku: Puck; Pojezierze Mazurskie: Ostróda; Puszcza Białowieska; Beskid Wschodni: okolice Przemyśla). W zbiorze A. GRUSZKI znajdują się dwa okazy tego gatunku zebrane na następujących stanowiskach:

- Giby koło Sejn FE69, 3 VII 1991, 1 ex., leg. E. GRUSZKA (Pojezierze Mazurskie).
- Krosno (koło miasta) FA61, V–IX 1947, 1 ex. (dawniej zbiór KADYI) (Beskid Wschodni).

ANDRZEJ GRUSZKA, Wrocław
DARIUSZ TARNAWSKI, Wrocław